

N:o 12.

*Af Herr Berg: Om anslag till arfvode åt en svensk brunns-
predikant i Karlsbad och Marienbad.*

Som bekant är, taga de flesta svenskar, hvilka i utlandet måste söka sin helsa, vägen till Karlsbad eller Marienbad i Böhmen. Svenskarnes antal vid dessa nära hvarandra belägna brunnsorter uppgår hvarje år till 3 à 400 personer och derutöfver.

Bland dessa våra landsmän, mer eller mindre sjuka, ofta döende, befinna sig de många, hvilka endast ofullkomligt äro mäktiga det tyska språket, fullkomligt i saknad af all religionsvård. Af verkligt behof påkalladt är derföre, att en svensk prestman blefve förordnad att under brunnstiden med ordets predikan och själavård betjena de vid nämnda brunnsorter befintliga landsmän. Detta behof har ock tillföre af Kongl. Maj:t och Riksdagen varit erkänt och behjertadt. Under åren 1856—1862 ställdes till disposition under 8:de hufvudtiteln ett årligt anslag till en brunnspredikant i Karlsbad, som af erkebiskopen förordnades. Och äfven sedan detta arfvode indragits, anslog Kongl. Maj:t genom nådigt bref af den 27 Maj 1864 ett arfvode åt en af chefen för Ecklesiastikdepartementet utsedd prestman, som nämnda år skulle bestrida predikantbefattningen för svenskarne i Karlsbad. Sedan år 1864 har dock ingen åtgärd vidtagits för ifrågavarande ändamål. Lifligt öfvertygad om nödvändigheten af en dylik religionsvård, hvilken ock numera — sedan Karlsbad och Marienbad genom jernväg så förenats, att en resa mellan nämnda städer endast upptager några få timmars tid — lämpligen kan skötas af samme prestman för båda dessa städer, efter de närmare bestämmelser, som af Kongl. Maj:t härvidlag kunna föreskrivas;

får undertecknad vördsamt föreslå, att Riksdagen täcktes bevilja en summa af 1,000 kronor att under instundande sommar ställas till Kongl. Maj:ts disposition till arfvode åt en brunnspredikant i Karlsbad och Marienbad.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1883.

C. O. Berg.

N:o 13.

Af Herr Cavallin: Om aflåtande af underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t rörande ändring i vissa delar af förordningen angående lotsverket den 15 Februari 1881.

Härmed tillåter jag mig föreslå:

att Riksdagen uti underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t måtte anhålla, det Kongl. Maj:t täckes, med ändring af § 1 samt upphäfvande af § 29 och sista mom. af § 60 uti nådiga förordningen af 15 Februari 1881 angående lotsverket, ej mindre befria befälhafvare på bogserångbåt från skyldigheten att redovisa och utgifva halfva lotspenningar för det fartyg han bogserar i lotsled, än äfven nådigast tillse, huruvida icke de i nämnda förordning påbudna bötesbelopp kunna